

In 1817 richt weduwe Van Celst, geboren Kums, een school op voor arme volksmeisjes. Samen met enkele vriendinnen vormt zij een “geestelijke gemeeynte”. In volle Hollandse tijd was dat een katholiek statement van formaat. Vanaf 1829 wordt een groter gebouw verworven op de Sint-Jacobsmarkt, in de schaduw van de Sint-Jacobskerk, noordzijde. In 1847 wordt de eerste steen gelegd van de mooie neogotische kapel die we nu kunnen bewonderen. Het instituut krijgt nog een tweede “specialiteit”: er is plaats voor een dertigtal “penitenten”, een eufemisme voor ongewenst zwangere meisjes. Die werden gescheiden van de anderen opgevangen en volgden b.v. de mis van op een galerij links boven het altaar waar ze recht op de kansel keken en daarbij ongetwijfeld donderpreken te verwerken kregen. Ondertussen had de “geestelijke gemeente” een canonieke vorm gekregen als de Congregatie van het Heilig Hart van Jezus.

Na de Tweede Wereldoorlog wordt de school voor handel en talen, gaandeweg uitgebreid met toerisme en public relations. Vanaf het begin van deze eeuw werd de school opgenomen in een groter geheel en komt de leiding in lekenhanden. Er wonen nog enkele zusters in een huis naast de school.